

ЕСТЕТИКА

УДК 378.147:37.091.12.011.3

DOI <https://doi.org/10.24195/spj2310-2896.2019.4.21>

Бутенко Елеонора Геннадіївна

студент кафедри теорії та методики

декоративно-прикладного мистецтва та графіки

художньо-графічного факультету

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет

імені К. Д. Ушинського»

вул. Старопортофранківська, 26, м. Одеса, Україна

ПРАВОПІВКУЛЬНА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВУ
ТА ЇЇ РОЛЬ У ХУДОЖНІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ

У статті розкриваються особливості використання методу правопівкульного малювання для розвитку творчого потенціалу студентів. Висвітлено суть та фізіологічну основу методу правопівкульного малювання.

Привернена увага до того, що метод правопівкульного малювання дозволяє одночасно вирішувати основні два завдання: розвиток правої півкулі і розкриття творчих здібностей. Подано методику використання методу правопівкульного малювання під час художньої підготовки студентів.

Визначено, що методика правопівкульного малювання дозволяє прибрати всі ті блоки і затиски, які були присутні у студентів. Метод правопівкульного (інтуїтивного) малювання дозволяє проявити індивідуальність; спрощує творчий процес; вимикає аналіз діяльності; позбавляє від внутрішніх перешкод; допомагає відчути внутрішню гармонію; розкриває творчі здібності; робить людину більш уважною до людей і навколишнього світу.

Розкрито механізми розвитку творчого потенціалу студентів засобами правопівкульного малювання. Із використанням правопівкульної методики навчання образотворчому мистецтву власне-особистісні функції студентів включаються в освітній процес.

У висновках зазначається, що метод інтуїтивного живопису, або правопівкульне малювання – це захоплюючий спосіб навчання малюванню. Правопівкульне малювання – сучасний метод навчання основам художнього бачення, а також технікам малювання. Використання засобів правопівкульного малювання дозволяє студенту розблокувати свою потенційну здатність до творчої зображувальної діяльності. У ході занять мислення звільняється від стереотипів, що заважають жити і насолоджуватися життям. Студент починає мислити більш креативно. З'являється задоволення собою, результатом виконаної творчої роботи як художника, повага до результатів своєї роботи дає можливість знайти точки гармонії в собі, ще більш розвивається інтуїція, адже, прислухаючись до себе, ми можемо керувати собою і, перетворюючи свій світ, перетворювати життя навколо себе. Окреслено шляхи подальших досліджень у цій галузі, що потребує механізму коректного та ефективного асимілювання методу правопівкульного малювання до академічного навчання образотворчому мистецтву.

Ключові слова: головний мозок, правопівкульне малювання, творчий потенціал, художня підготовка.

Вступ. У сучасності виникає необхідність у перебудові та реформуванні художньо-освітньої галузі, що пов'язано з потребою знаходження нових креативних методик навчання та виховання студентів.

Розвиток творчого потенціалу особистості є одним із найактуальніших завдань українського суспільства, яке перебуває на етапі глобальних перетворень, інтеграції у світовий освітній простір. Відповідно до цього виникає необхідність внесення кардинальних змін до змісту, форм

і методів навчально-виховної роботи, зокрема, студентів педагогічних закладів вищої освіти, де реалізується креативний підхід до розвитку особистості, формування активно-перетворюючої позиції, творчого потенціалу.

У такому контексті для художньої педагогіки характерним стає пошук нових форм та нетрадиційних методів навчання, а особливо з оглядом на те, що образотворче мистецтво є особливим типом естетичного освоєння дійсності, має широкі можливості художньообразного відображення навколишнього середовища, впливу на почуття, смакові уподобання, ціннісні орієнтації та моральноестетичні ідеали особистості.

Ступінь розробленості проблеми. Сучасний стан досліджень дає змогу стверджувати, що проблема формування творчого потенціалу розглядалася з позиції професійної підготовки майбутнього художника-педагога в університетах та інститутах, що сприяло накопиченню певного позитивного досвіду в розробленні основних теоретичних положень із цієї проблеми.

Психологічні основи проблеми розглянуті у працях Д. Богоявленської, Л. Виготського, В. Давидова, Д. Ельконіна, О. Леонтьєва, А. Лука, Я. Пономарьова, С. Рубінштейна та ін. Педагогічний аспект проблеми формування і розвитку творчої активності розглядається у працях В. Андрєєва, Д. Вількеєва, М. Данилова, Н. Кичук, М. Махмутова, І. Огороднікова, Н. Половнікової, І. Родак, С. Сисоевої, М. Скаткіна, Т. Шамової, Г. Щукіної та ін.

Творчому розвитку особистості студентів приділено належну увагу в мистецькій педагогіці, зокрема, дану проблему розкривають М.А. Кириченко, М.П. Лещенко, Л.М. Масол, В.Ф. Орлов, Г.М. Падалка, О.Я. Ростовський, О.П. Рудницька, О.П. Щолокова.

У цілому виявляється, що проблема формування творчого потенціалу студентів як майбутніх художників-педагогів поки залишається висвітленою частково. Наявні роботи хоча і розкривають певні методи вдосконалення підготовки студентів, однак бракує системних досліджень із проблеми підготовки студентів як таких творчих особистостей, які мали б специфічні прояви творчої активності ще за умов професійно-художньої підготовки в педагогічних навчальних закладах вищої освіти.

Недостатньо висвітлені аспекти проблеми. Необхідне звернення до сучасних художньо-педагогічних поглядів на проблему використання правописульної методики навчання в художній підготовці студентів.

Метою статті є розгляд правописульної методики навчання образотворчому мистецтву та розкриття її ролі в художній підготовці студентів. Обґрунтування творчого потенціалу правописульної методики навчання в художній підготовці студентів для розвитку їхніх креативних здатностей.

Результати. Безумовно, що успіх навчання і виховання залежить від того, які методи і прийоми використовуватиме художник-педагог, щоб сформувати у студентів необхідні вміння і навички, розвинути художні здібності. Специфіка предмета «Образотворче мистецтво» дозволяє широко використовувати інтерактивні методи та нестандартні форми організації навчання, які дають змогу підвищити ефективність творчого процесу, викликати інтерес до навчання.

У контексті наших методологічних положень звертаємося до праці С.В. Коновець, яка зазначає, що «структуру творчо розвивальних технологій утворюють: концептуальна основа; змістова частина (цілі навчання, зміст навчального матеріалу, інформаційнопізнавальний конфлікт, мотиви творчої діяльності); процесуальна частина (організація творчо-пошукової діяльності, методи та форми діяльності, рефлексія, діагностика навчальнотворчого заняття). Творчо-розвивальні технології мають усі ознаки системи: логіку процесу, взаємозв'язок частин, структурну та змістову цілісність. Водночас її складові частини поділяються на інваріативні та варіативні. До інваріативних належать такі, що визначають діяльність як творчу (пізнавальна суперечка, бачення та формування проблеми, навчальнотворчі завдання, альтернативна діяльність, формування гіпотези). Варіативні складові частини – це методи та форми навчання, які змінюються відповідно до навчального предмета, індивідуальних особливостей вчителя та учнів, педагогічних умов тощо» [1, с. 30].

Із положень Р. Крамаренко звертаємо увагу на загальні, згідно з якими «на основі варіативності методів та форм можна виділити такі методи, що сприяють художньо-творчому розвитку студентів під час вивчення образотворчого мистецтва» [2, с. 7–10].

На наш погляд, методика правопівкульного малювання дозволяє прибрати всі ті блоки і затиски, які були присутні у студентів. Метод правопівкульного (інтуїтивного) малювання дозволяє проявити індивідуальність; спрощує творчий процес; вимикає аналіз діяльності; позбавляє від внутрішніх перешкод; допомагає відчутти внутрішню гармонію; розкриває ваші творчі здібності; робить людину більш уважною до людей і навколишнього світу.

Сьогодні проблема звернення до людської свідомості і мозку людини та переосмислення їх можливостей достатньо актуальна. Так, С.С. Домрачєєв зазначає, що «з розвитком інформаційних технологій по-новому було поставлено питання про співвідношення психіки і мозку людини, загострена психофізична проблема і запропоновані варіанти її вирішення. Досягнення сучасних природних наук і бурхливий розвиток інформаційних технологій вимагають свого філософського осмислення і узагальнення, змушують нас по-новому поглянути на проблему природи людської свідомості і переосмислити евристичні можливості, фізикалістські парадигми в рішенні цієї проблеми» [3, с. 71].

Звертаючись до наукових праць із проблем мозку людини, зокрема, А.П. Михайлівської, Є.О. Неведомської, в яких розкрито поняття асиметрії головного мозку людини, і в аспекті розгляду застосування правопівкульної методики навчання в художній підготовці студентів звертаємо увагу на те, що «дослідженнями доведено, що коефіцієнт асиметрії головного мозку може засвідчити педагогу про особливості темпераменту та процесів пам'яті студента. У результаті проведеного дослідження виявлено взаємозалежність між коефіцієнтом асиметрії головного мозку студентів та їхніми особливостями темпераменту та процесів пам'яті. Такі дані стануть у нагоді педагогам під час навчально-виховного процесу» [4].

Окреслюючи необхідність розвитку творчого потенціалу майбутніх педагогів-художників за допомогою методу правопівкульного малювання у процесі художньої підготовки, Р.М. Силко, Є.М. Силко пишуть, що «із власного педагогічного досвіду останніх років можемо відмітити таку негативну тенденцію в рівні загальної образотворчої грамотності абітурієнтів: творча скутість, шаблонність образів, низький рівень основних художньо-зображувальних здібностей: зорова пам'ять, художньо-образне мислення, просторові уявлення, уява. Ефективною технологією для вирішення таких важливих завдань є використання так званого «правопівкульного малювання» [5, с. 128–131].

Суттєвим є звернення до робіт, у яких привертається увага до півкуль головного мозку. «Усі ми знаємо про існування двох півкуль головного мозку, де ліва півкуля відповідає за логічні зв'язки, критику, правила і стереотипи. Вона є провідною, керує нами. Протягом усього нашого життя нас вчать бути «лівопівкульними». Права півкуля відповідає за просторово-образне мислення. Вона відповідає за наші творчі здібності, дозволяє нам мислити не тільки формами, але і образами. Саме вона робить наше життя яскравим і неповторним. Завдяки розвиненій правій півкулі ми можемо легко і швидко знайти вихід із найскладнішої ситуації, починаємо мислити креативно» [6, с. 121].

Різниця між правою та лівою півкулею, як зазначено в дослідженні А.П. Чуприкової, Е.А. Волкова, пов'язана з тим, що «ліва півкуля головного мозку відповідає за абстрактно-логічне мислення (формування понять, побудова узагальнення, висновків, прогнозування); права півкуля забезпечує просторово-образне сприймання навколишнього середовища на основі досвіду, формування особистісного емоційного ставлення до себе, інших людей і до предметів, є базою конкретного абстрактного мислення та розвитку творчих здібностей... Виходячи з вищезазначеного, домінування лівої чи правої зумовлює тип мислення людини, визначає її характер, темперамент, пам'ять, здатність до зосередження та інші психофізіологічні особливості. Тому педагогу важливо знати, яка півкуля головного мозку домінує в того чи того студента, щоб передбачити його психологічні особливості під час навчально-виховного процесу. Проте досліджень у цьому напрямку бракує» [6; 7].

Привернути увагу можливо до того, що метод правопівкульного малювання дозволяє одночасно вирішувати основні два завдання: розвиток правої півкулі і розкриття творчих здібностей. Даний метод став можливим завдяки дослідженням психобіолога Р. У. Сперрі, який отримав за свої досягнення в області роботи головного мозку 1981 році Нобелівську премію. Він відкрив для науки двері у внутрішній світ людини» [8, с. 70].

Метод «інтуїтивного малювання» був винайдений і випробуваний у США в 60-ті роки ХХ століття. Американський викладач Бетті Едвардс відкрила ефективну методику навчання малювання і назвала її «Drawing on the Right Side of the Brain» (правопівкульне малювання). Метод ґрунтувався на концепції Р. Сперрі про функціональну спеціалізацію півкуль головного мозку. Оскільки «наш мозок поділяється на дві півкулі, то він використовує два способи переробки інформації. Одна півкуля використовує вербальний і аналітичний режим мислення – в ньому переробляються звуки, алгоритми, математичні обчислення, мова. Інша півкуля використовує режим образний – порівняння розмірів, сприйняття кольору, перспективи предметів, які бачить цілком. Згодом, у працях Б. Едвардс ці режими отримали назви «Л-режиму» і «П-режиму» відповідно. Суть методу правопівкульного малювання полягає в тимчасовому пригніченні роботи лівої півкулі і передачі провідної ролі в малюванні правій, більш придатній для цієї діяльності. Під час роботи ігнорується пам'ять про те, як об'єкт повинен виглядати. Натомість художник «бачить об'єкт насправді» – порівнюючи його розмір у цілому, розмір окремих елементів, відношення простору, світла і тіні та об'єднання всього цього єдину картину. Метод Б. Едвардс, вперше опублікований у 1979 році, швидко став революційним і отримав позитивну оцінку серед визнаних митців та викладачів, які негайно взяли його на озброєння» [9, с. 54].

На думку дослідників і самої Б. Едвардс, права півкуля в багатьох сильно відстає від лівої [9], у цьому криється причина багатьох помилок щодо здібностей людини. Саме на розвиток уміння переключатися з лівої півкулі на праву і спрямована система спеціальних вправ, які виконують студенти на заняттях» [9, с. 65]. Привертає увагу методика, запропонована Б. Едвардс. Так, «першим та дуже важливим етапом застосування методу правопівкульного малювання є розвиток вміння «активувати» праву півкулю головного мозку і «пригнічувати» домінуючу ліву. Після регулярного виконання таких спеціалізованих вправ студенти досить легко входять у «правопівкульний режим», вміють підтримувати цей стан та використовувати у власній творчості. Наступним етапом є вироблення певних навичок сприймання та зображення, які є основою методу правопівкульного малювання. Згідно з методом правопівкульного малювання процес малювання складається із п'яти базових навичок і двох провідних» [9, с. 16].

Основними принципами використання методики правопівкульного малювання в умовах вузівської підготовки, виходячи з положень Б. Едвардс, є такі: «Використання підготовчих вправ для активізації П-режиму і пригнічення лівопівкульної роботи мозку, характерної для більшості людей. Некритичність, надання свободи вибору в процесі малювання. Технічність – надання студентам конкретних (простих, ефективних і виразних) технік і засобів образотворчої діяльності. Забезпечення швидкої результативності діяльності за рахунок малого розміру робіт та інших технічних прийомів. Подібно іншим комплексним навичкам, таким, як, скажімо, вміння ходити, читати, керувати автомобілем – малювання, на думку адептів правопівкульного малювання, складається з декількох взаємодоповнюючих навичок, які становлять єдине ціле. Засвоївши всі компоненти і зібравши їх разом, людина набуває базове вміння малювати. У подальшому немає необхідності постійно накопичувати додаткові базові навички. Подальший прогрес визначається практикою, вдосконаленням техніки і вивченням того, до чого можна застосувати набуті навички. «Сукупне вміння малювати те, що знаходиться у вас перед очима (предмет, людина, пейзаж), вимагає тільки п'яти фундаментальних навичок – не більше. Ці навички не є власне навичками малювання. Це навички сприйняття» [9, с. 8].

У цілому якщо розглядати теорію півкуль крізь призму малювання, то можна зробити висновок, що за всі ті вміння, які є необхідними в образотворчому мистецтві, відповідає саме права півкуля головного мозку. Метод правопівкульного малювання ігнорує усталені символи,

що зберігає пам'ять про зовнішній вигляд кожного об'єкта. Замість цього художник, дивлячись на об'єкт, бачить його таким, яким він є, порівнює загальні розміри та розміри окремих елементів, положення світла й тіней та об'єднує все це у одну єдину картину.

За інноваційним потенціалом досвід носить комбінаторний характер, оскільки передбачає конструктивні поєднання і вдосконалення своїх та вже знайомих педагогічних технологій і методик, залучення їх до розроблення інновацій, спрямованих на розвиток загальнокультурних компетентностей особистості. Це дозволяє творчо інтерпретувати різні підходи до організації навчально-виховного процесу, а не заглиблюватися в суть тільки однієї технології. У професійній діяльності є можливість спиратися не тільки на свій досвід, але і на відомі наукові теорії навчання, брати на озброєння те, що допомагає в роботі, вносити зміни, корегувати, доповнювати, створюючи свої. Так відбувається вибір оптимального співвідношення найкращих традицій наявної освітньої системи та педагогічних інновацій, спрямованих на підвищення ефективності педагогічної праці.

Із досліджень Л. Жарретт, Л. Ленард виокремлюється думка, що «інтуїтивне малювання призводить до активізації правої півкулі, яка в людини відповідає за ідеї, образи, творчість. Психологи відзначають, що під час занять поліпшується мозковий кровообіг і відбувається загальна активізація діяльності головного мозку, що призводить до формування нових шляхів взаємодії між різними областями. А це, у свою чергу, включає компенсаторні механізми» [10, с. 10].

Із використання методики правої півкульного малювання можливо виокремити її роль. Змалювання контурних зображень є найпершою технікою правої півкульного малювання. Величезним плюсом від занять правої півкульним малюванням є можливість відволікти від комп'ютера і телевізора, оскільки сучасні студенти придбали залежність від цих технічних засобів. Заняття творчістю – процес дуже захоплюючий і може викликати мотивацію в будь-якому віці. Техніка правої півкульного малювання включає в себе набір різних вправ, які на перший погляд здаються дуже незвичайними. Саме оригінальність та незрозумілість цих вправ допомагає відключати логіку. Малювання з використанням то правої, то лівої руки, прописування літери у дзеркальному відображенні дозволяє розкрити світ чарівного польоту фантазії.

Головна мета арт-терапії в контексті методики правої півкульного малювання полягає в гармонізації психічного стану через розвиток здатності самовираження і самопізнання. Методика арт-терапії базується на переконанні, що зміст внутрішнього «Я» людини відображається в зорових образах всякий раз, коли вона малює, пише картину або ліпить скульптуру, в ході чого відбувається гармонізація стану психіки. Із точки зору психоаналізу основним механізмом арт-терапії є сублімація. Для цього використовують різні техніки малювання: монотипію, граттаж, що дозволяє відчути творчий порив студенту.

Висновки. На основі попередньо викладеного матеріалу можливо зробити певні узагальнення та висновки.

Метод інтуїтивного живопису, або правої півкульного малювання – це захоплюючий спосіб навчання малюванню. Правої півкульного малювання – сучасний метод навчання основам художнього бачення, а також технікам малювання. Використання засобів правої півкульного малювання дозволяє студенту розблокувати свою потенційну здатність до творчої зображувальної діяльності.

Використання методу правої півкульного малювання сприяє розкриттю творчого потенціалу студентів та корегує вплив традиційних «лівопівкульних» методик. Використання методики на початкових етапах художньої підготовки студентів дозволяє зняти численні блоки, невпевненість у власних силах та, що найголовніше, розкрити творчий потенціал за рахунок активізації правої півкулі головного мозку як основи креативності.

У ході занять мислення звільняється від стереотипів, що заважають жити і насолоджуватися життям. Студент починає мислити більш креативно. У процесі малювання формується вміння включати натхнення в потрібний момент. З'являється задоволення собою, результатом виконаної творчої роботи як художника, повага до результатів своєї роботи дає можливість

знайти точки гармонії в собі, ще більш розвивається інтуїція, адже, прислухаючись до себе, ми можемо керувати собою і, перетворюючи свій світ, перетворювати життя навколо себе.

Перспективи подальшого дослідження проблеми. Подальших досліджень потребує механізм коректного та ефективного асимілювання методу правопівкульного малювання до академічного навчання образотворчому мистецтву.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Коновець С.В. Образотворче мистецтво в початковій школі. Київ, 2000. 79 с.
2. Крамаренко Р. Інтерактивні техніки навчання як засіб розвитку творчого потенціалу учнів. Відкритий урок. 2002. № 5-6. С. 7–10.
3. Домрачев С.С. Эвристический потенциал физикалистской парадигмы онтологии индивидуального сознания : дисс. ... канд. филос. наук. Спец. 09.00. 01 – Социальная философия. Магнитогорск, 2002. 155 с.
4. Михайлівська А.П. Про що розповість педагогу коефіцієнт асиметрії головного мозку студента. *Наукові здобутки студентів Інституту людини*. Київ : Інститут людини Київського ун-ту ім. Б. Грінченка, 2015. Випуск 2. 0,63 д.а. URL: <http://studscientist.kubg.edu.ua/index.php/journal/issue/view/4>.
5. Силко Р.М. Розвиток творчого потенціалу майбутніх педагогів – художників за допомогою методу правопівкульного малювання у процесі художньої підготовки. *Молодий вчений*. 2018. № 2.1 (54.1). С. 128–131.
6. Спрингер С., Дейч Г. Левый мозг, правый мозг. Москва : Мир, 1981. 368 с.
7. Чуприков А.П., Волков Е.А. Мир леворуких. Киев : Инст-т нейропсихиатрии А. Чуприкова, 2005. 88 с.
8. Сперри Р.У. Перспективы менталистской революции и возникновение нового научного мировоззрения. *Роджер Уолкотт Сперри. Разум и мозг: Сб. трудов. Ин-т философии АН России*. Москва : Наука, 1994. 269 с.
9. Эдвардс Б. Откройте в себе художника. Минск : ООО «Попурри», 2004. 240 с.
10. Жарретт Л., Ленард Л. Рисунок. Полное руководство. Москва : «Астрель», 2008. 416 с.

REFERENCES

1. Konovec S. V. Obrazotvorche mistectvo v pochatkovij shkoli / S. V. Konovec.
2. Kramarenko R. Interaktivni tehniki navchannya yak zasib rozvitku tvorchogo potencialu uchniv / R. Kramarenko // Vidkritij urok. – 2002. № 5–6. S. 7–10.
3. Domracheev S. S. Evristicheskiy potencial fizikalistskoj paradigmy ontologii individualnogo soznaniya // Sergej Stanislavovich Domracheev: Dissert. ... na stisk. kand. filos. nauk. Spec. 09.00.01 – Socialnaya filosofiya. – Magnitogorsk, 2002. 155 s.
4. Mihajlivska A. P. Pro sho rozpovist pedagogu koeficiyent asimetriyi golovno mozku studenta / Anna Petrivna Mihajlovska, Yevgeniya Oleksiyivna Nevedomska // Naukovi zdobutki studentiv Institutu lyudini [Elektronnij resurs]. K.: Institut lyudini Kiyivskogo un-tu im. B. Grinchenka, 2015. – vipusk 2. 0,63 d.a. URL: <http://studscientist.kubg.edu.ua/index.php/journal/issue/view/4>
5. Silko R.M. Rozvitok tvorchogo potencialu majbutnih pedagogiv – hudozhnikov za dopomogoyu metodu pravopivkulovogo malyuvannya u procesi hudozhnoyi pidgotovki / R.M. Silko, Ye. M. Silko. // «Molodij vchenij». 2018. № 2.1 (54.1). S. 128–131.
6. Springer S., Dejch G. Levyj mozg, pravyy mozg. M.: Mir, 1981. 368 s.
7. Chuprikov A.P., Volkov E.A. Mir levorukih. K.: “Inst-t nejropsihiatrii A. Chuprikova”, 2005. 88 s.
8. Sperri R. U. Perspektivy mentalistskoj revolyucii i vzniknovenie novogo nauchnogo mirovozzreniya / Rodzher Uolkott Sperri. Razum i mozg: Sb. trudov. In-t filosofii AN Rossii. M.: Nauka, 1994. 269 s.
9. Edvards B. Otkrojte v sebe hudozhnika / Betti Edvards // Per. s angl. P.A. Samsonov. 3 izd. Mn.: ООО «Popurri», 2004. 240 s.
10. Zharrett L., Lenard L. Risunok. Polnoe rukovodstvo / Loren Zharrett, Liza Lenard. M.: «Astrel», 2008. 416 s.

Butenko Eleonora Hennadiivna

Student of the Department of Theory and Methodology of Decorative Arts
of the Graphic Arts and Graphic Faculty
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”
26, Staroportofrankivska str., Odesa, Ukraine

THE METHODOLOGY OF THE RIGHT HEMISPHERE OF TEACHING OF ARTS AND ITS ROLE IN THE PREPARATION STUDENTS OF ART

The features of the use of the rectangular drawing method for the development of students' creative potential are revealed in the article. The essence and physiological basis of the method of rectangular drawing are covered.

Attention is drawn to the fact that the method of rectangular drawing can simultaneously solve the main two problems: the development of the right hemisphere and the disclosure of creative abilities. The technique of using the rectangular drawing method in the artistic preparation of students is presented.

It is determined that the technique of rectangular drawing allows to remove all those blocks and clips that were present in students. The method of rectangular (intuitive) drawing allows: to show individuality; simplifies the creative process; excludes activity analysis; eliminates internal obstacles; helps to feel inner harmony; reveals your creative abilities; makes people more attentive to people and the world around them. The main purpose of art therapy in the context of rectangular drawing techniques is to harmonize the mental state through the development of the capacity for self-expression and self-knowledge.

The mechanisms of development of students' creative potential by means of rectangular drawing are revealed. It is stipulated that with the use of the law-based teaching method of teaching fine arts, which are based on personality-oriented teaching of fine arts, students' own-personal functions are included in the educational process.

The findings state that the method of intuitive painting, or right-handed drawing, is a fascinating way of teaching drawing. Right-hemisphere drawing is a modern method of teaching the fundamentals of artistic vision and drawing techniques. The use of rectangular drawing tools allows the student to unlock his or her potential for creative imagery. During the lessons, thinking is free from stereotypes that interfere with living and enjoying life. The student begins to think more creatively. In the process of drawing, the ability to incorporate inspiration at the right moment is formed. There is a satisfaction with oneself, the result of a creative work as an artist, the respect of the results of one's work makes it possible to find the points of harmony in oneself, the intuition develops even more – after listening to oneself we can control ourselves and transform our world, transform life around ourselves. The ways of further research in this field are outlined, which further research requires a mechanism of correct and effective assimilation of the rectangular drawing method to academic teaching of fine arts.

Key words: brain, right-wing drawing, creative potential, artistic training.